

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянка Білицька Галина Євгенівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 3, частині першій статті 8, частині першій статті 9, частині другій статті 19, пунктам 6, 7 частини першої статті 92, частинам першій, другій статті 124, статті 129¹ Конституції України (конституційність) пункт 5 частини першої статті 39 Закону України „Про виконавче провадження“ від 02 червня 2016 року № 1404–VIII у взаємозв'язку зі статтею 180 Сімейного кодексу України від 10 січня 2002 року № 2947–III зі змінами та відновити стан, що існував до порушення права.

Відповідно до пункту 5 частини першої статті 39 „Закінчення виконавчого провадження“ Закону України „Про виконавче провадження“:

„1. Виконавче провадження підлягає закінченню у разі:

5) скасування або визнання нечинним рішення, на підставі якого виданий виконавчий документ, або визнання судом виконавчого документа таким, що не підлягає виконанню“.

Згідно зі статтею 180 „Обов'язок батьків утримувати дитину“ Сімейного кодексу України: „1. Батьки зобов'язані утримувати дитину до досягнення нею повноліття“.

Білицька Г.Є. стверджує, що внаслідок застосування Верховним Судом пункту 5 частини першої статті 39 Закону України „Про виконавче провадження“ у взаємозв'язку зі статтею 180 Сімейного кодексу України зазнали порушення конституційні права, гарантовані статтею 21, частинами першою, другою статті 22, частинами першою, четвертою статті 41, статтею 48, частинами другою, третьою статті 51, частиною першою статті 52, частиною першою статті 55, частиною першою статті 57 Конституції України, а також зазнали порушення конституційні приписи частини другої статті 3, частини першої статті 8, частини першої статті 9, частини другої статті 19, пунктів 6, 7 частини першої статті 92, частин першої, другої статті 124, статті 129¹ Конституції України.